

Miron Białoszewski

Karuzela z Madonnami

Wsiadajcie madonny
madonny
Do bryk sześciokonnych
...ściokonnych!
Konie wiszą kopytami nad ziemią.
One w brykach na postoju
już drzemią
Każda bryka malowana
w trzy ogniste farbki
I trzy są końskie maści
od sufitu
od dębu
od marchwi
Drgnęły madonny
I orszak konny
Ruszył z kopyta
Lata dookoła
Gramofonowa
Płyta
Taka
płyta:
Migają w krąg anglezy grzyw
I lambrekiny siodeł,
I gorejące wzory bryk
Kwiecisto-laurkowe
A w każdej bryce vis-a-vis
Madonna i madonna
W nieodmiennej pozie tkwi
Od dziecka odchylona
białe konie
bryka czarne konie bryka rude konie bryka
Magnifikat!
A one w Leonardach min,
W obrazach Rafaela,
W okrągłych ogniach, w klatkach lin
W przedmieściach i niedzielach.
I w każdej bryce vis-a-vis
Madonna i madonna
I nie wiadomo która śpi,
A która jest natchniona

szóstka koni
one szóstka koni
one
Zakręcone!
I coraz wolniej karuzela
Puszczą refren
I peryfe
rafa
elickie
madonny
przed
mieścica
wymieniają
konne piętro
Wsiadajcie
W sześćcio...!

Autoportret radosny

Nie myślcie, że jestem nieszczęśliwy.
Cieszę się, że myślę.
Myślcie, że się cieszę.

Świadomość jest tańcem radości.
Moja świadomość tańczy
przed lampą deszczu
przed łupiną ściany
przed sklepem spożywczym z wiecami kapusty
przed ustami mówiących przyjaciół
przed własną ręką nieoczekiwaną
przed niewydrażoną rzeźbą rzeczywistości-

w przepychu najlepszej zabawy
i najwznioślejszego nabożeństwa
nieoddzielnie
moja świadomość tańczy.

A kiedy porwie się taniec,
zwyczajem każdego kłębka,
pójdę do nieba-
gdzie się nic nie czuje
gdzie od początku byłem, zanim byłem
gdzie już do końca będę, gdy nie będę,
tam radość nie do opisania.

Ballada z makaty

Jest sobie zielony ogród
na wszystkie pory
w rajske szczypiory
w drzew kalafiory.

Panna tu leży w jarzynie
(myśli, że na mięcie),
za długie nóżki - podgięte,
obie lewe i przejęte,
łokcie podpierają brodę -
z boku widzianą urodę -
odwrotną urody modę;
nad urodą wieniec dziwny
krakowski z Pelcowizny.

Na co panna czeka
z zamyśleniem na flekach?

Anilinowe ptaszki
weselą ogród rajski.

Jeden chudy ptaszek
w palcach chłopca śpi,
jak do panny nadszedł -
zagrał fi-fi-fi!

A co to za plebejusz?
A co ma za kapelusz?
Kapelusz ma jak dudy...
A gra ten patyk chudy.
A słyhać go za flety,
aż panna tupie we fleki.
Trzepoczą pantoflowe wstążki,
dygają rajske widoczki.
Panna w tych bucikach
na leżaco fika,
stuka w pantofelki
oberki - sztajerki:

Raj tu nielichy,
graj pan - muzyki!
ja pantofelkami
radi-radi-ra!<

Maj

mi po głowie
ow-
szem nie powiem
radi-radi-radi-
ra-ra!!

Graj, panie młody,
do końca pogody,
póki te ogrody
nie tracą urody,
a że te ogrody
nie zmieniają urody
ody-rydy-rydy
uha!!!